

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาพฤติกรรมการอ่านตีความบทร้อยกรองภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการอ่านระหว่างกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านตีความบทร้อยกรองสูง ปานกลาง และต่ำ กลุ่มตัวอย่างประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2539 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายหลายขั้นตอน จากกลุ่มโรงเรียนทั้งสิ้น 8 กลุ่ม กลุ่มละ 2 โรงเรียน โรงเรียนละ 1 ห้องเรียน ได้ตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 478 คน ผู้วิจัยได้จำแนกกลุ่มตัวอย่างประชากรออกเป็นกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านสูง ปานกลาง และต่ำ โดยการจัดตำแหน่งแบบเปอร์เซ็นต์จากคะแนนที่ได้จากการทำแบบวัดความสามารถในการอ่านตีความบทร้อยกรองภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีค่าความเที่ยง 0.83 ได้นักเรียนกลุ่มสูง 148 คน กลุ่มปานกลาง 185 คน และกลุ่มต่ำ 145 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้พฤติกรรมการอ่านตีความบทร้อยกรองภาษาไทย 1 ฉบับ มีค่าความเที่ยง 0.78 วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบการใช้พฤติกรรมการอ่านตีความบทร้อยกรองภาษาไทย ของกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้ง 3 กลุ่ม โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคู่ของค่ามัชฌิมเลขคณิต โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe' test)

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใช้พฤติกรรมการอ่านตีความบทร้อยกรองภาษาไทย ในระดับน้อย เมื่อพิจารณากฎวิธีแต่ละด้าน พบว่า
 - 1.1 ด้านการใช้เทคนิคต่าง ๆ ช่วยในการอ่าน ใช้ในระดับมาก
 - 1.2 ด้านการทำให้เกิดความกระจำจืดและเข้าใจง่ายในการอ่าน การค้นหาความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง และการตรวจสอบความเข้าใจ ใช้ในระดับน้อยทุกด้าน
2. การเปรียบเทียบพฤติกรรมการอ่านตีความบทร้อยกรองภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน พบว่า
 - 2.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน ใช้กฎวิธีด้านการใช้เทคนิคต่าง ๆ ช่วยในการอ่าน (Technical-Aid Moves) แตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อหาความแตกต่างระหว่างคู่ของค่ามัชฌิมเลขคณิต พบว่า นักเรียนกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำใช้กลวิธีด้านการใช้เทคนิคต่าง ๆ ช่วยในการอ่าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน ใช้กลวิธีด้านการทำให้เกิดความกระจ่างชัดและเข้าใจง่ายในการอ่าน (Clarification and Simplification Moves) ด้านการค้นหาความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง (Coherence-Detecting Moves) และด้านการตรวจสอบความเข้าใจ (Monitoring Moves) ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญที่ .05

อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใช้กลวิธีในการอ่านตีความบทร้อยกรอง ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อภินัฐพร สุณัฐพงศ์ (2536: 65) ซึ่งพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ใช้กลวิธีในการอ่านภาษาไทยในระดับน้อยทุกกลวิธี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนขาดความรู้เกี่ยวกับการใช้กลวิธีในการอ่านแบบต่าง ๆ ทั้งยังไม่ได้รับการชี้แนะให้เห็นถึงความสำคัญหรือประโยชน์ของการใช้กลวิธีในการอ่าน ดังผลการวิจัยของ เอเลเน่ แฮร์สตัน ทรอนตรัน (Earlene Hairston hornton, 1989: 134) และ แครอล เอ บรอกเชอร์ (Carol A. Brocher 1990: 155) ซึ่งพบว่า ครูสอนภาษาส่วนใหญ่ไม่เน้นการสอนกลวิธีในการอ่านให้นักเรียน แต่มุ่งเน้นที่เนื้อหาเป็นสำคัญ สอดคล้องกับแนวคิดของ โรนัลด์ แอล บราวน์ (Ronald L. Brown, 1983: 42-43) ที่ว่า การสอนแบบดั้งเดิมนั้น ผู้สอนจะเน้นเนื้อหา มากกว่าการสอนให้เด็กมีทักษะในการอ่าน โดยครูเข้าใจผิดว่าการสอนการอ่านก็คือ การให้เด็กอ่านในใจแล้วตอบคำถามท้ายบท ซึ่งจุดอ่อนเหล่านี้เป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนประสบปัญหาในการอ่าน แต่เมื่อพิจารณาถึงแต่ละด้าน พบว่า กลวิธีที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใช้มาก คือ ด้านการใช้เทคนิคต่าง ๆ ช่วยในการอ่าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลวิธีด้านการใช้เทคนิคต่าง ๆ ช่วยในการอ่าน ซึ่งประกอบไปด้วย การอ่านคร่าว ๆ อ่านข้ามตอนที่ไมเข้าใจไปก่อน อ่านอย่างตั้งใจและใช้สมาธิ อ่านอย่างละเอียด การขีดเส้นใต้ การค้นหาความหมายจากพจนานุกรม และการใช้คำอธิบายท้ายบท เหล่านี้ ล้วนเป็นกลวิธีขั้นพื้นฐานซึ่งผู้อ่านทั่วไปใช้ในขณะอ่านอยู่เสมอ และอาจเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง โดยที่ครูไม่จำเป็นต้องสอน ดังที่ แพริส และคณะ (Paris and other, 1983: 78) ได้กล่าวว่า ความรู้เรื่องกลวิธีที่ใช้ในการอ่าน เช่น วิธีการแบบคร่าว ๆ การอ่านข้าม การค้นหาใจความสำคัญ เป็นพื้นฐานของการอ่านทั่วไป นอกจากนี้ แวกแมน และ พาดรอน (Waxman and Pardon อ้างถึงใน อภินัฐพร สุณัฐพงศ์, 2536: 19) ยังได้แสดงความคิดเห็นว่า การขีดเส้นใต้และทำเครื่องหมายหน้า

ข้อความที่สำคัญจะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ อาจเป็นสาเหตุให้นักเรียนใช้กลยุทธ์นี้ในระดับมาก

2. จากการเปรียบเทียบกลยุทธ์การอ่านตีความบทร้อยกรองภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถในการอ่านต่างกัน พบว่า

2.1 นักเรียนกลุ่มสูงและต่ำใช้กลยุทธ์ด้านการใช้เทคนิคต่าง ๆ ช่วยในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาค่ามัชฌิมเลขคณิตระหว่างกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ พบว่า นักเรียนกลุ่มสูงใช้ในระดับมาก คือ 3.70 และกลุ่มต่ำใช้ในระดับน้อย คือ 3.54 และเมื่อพิจารณาค่ามัชฌิมเลขคณิตในการใช้กลยุทธ์ด้านอื่น ๆ ของกลุ่มต่ำ ก็พบว่า ใช้ในระดับน้อยทุกด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนกลุ่มต่ำขาดความรู้และทักษะเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์ในการอ่านดังที่กล่าวมาข้างต้น นอกจากนี้ยังมีสาเหตุมาจากปัจจัยอื่น ๆ เช่น ความสามารถทางสติปัญญา ความสนใจในสิ่งที่อ่าน หรือความยากง่ายของสิ่งที่อ่าน เป็นต้น ดังผลการวิจัยของ แครอล โฮเซนเฟลด์ (Carol Hosenfeld, 1984 : 233-244) ที่พบว่า ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงมักจะพยายามทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านโดยอ่านข้ามคำที่ไม่สำคัญเพื่อจับใจความของเรื่อง พยายามเดาความหมายของคำจากบริบท แต่ในทางตรงกันข้าม ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมักไม่สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องขณะอ่านในใจได้ และมักจะแปลความหมายของคำแต่ละคำแทนที่จะแปลความหมายโดยรวม ไม่ใช่ตัวชี้แนะที่ปรากฏอยู่ในประโยค และไม่ใช้บริบทในการค้นหาความหมายของคำ ชาร์ลอน เบนจ์ เคลทโซน (Sharon Bengé Kletzein, 1991: 67-85) ทำการวิจัยพบว่า ในการอ่านบทอ่านที่ง่าย ๆ นักเรียนกลุ่มเก่งและอ่อนจะใช้กลยุทธ์ไม่แตกต่างกัน แต่ในการอ่านบทอ่านที่มีความยาก กลุ่มเก่งจะใช้กลยุทธ์ที่หลากหลายขึ้น และพยายามปรับเปลี่ยนกลยุทธ์เมื่อกลยุทธ์ที่ใช้อยู่ไม่ได้ผล ขณะที่กลุ่มอ่อนจะใช้น้อยลงทั้งกลยุทธ์และความถี่ในการใช้

2.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 3 กลุ่ม ใช้กลยุทธ์ด้านการทำให้เกิดความกระจ่างชัดและเข้าใจง่ายในการอ่าน ด้านการค้นหาความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง และด้านการตรวจสอบความเข้าใจ ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญที่ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนทั้ง 3 กลุ่มนี้ ใช้กลยุทธ์ทั้ง 3 ด้านในระดับน้อย ทั้งยังมีค่ามัชฌิมเลขคณิตใกล้เคียงกัน ดังที่ได้แสดงไว้ในตารางที่ 6-9 สอดคล้องกับงานวิจัยของหลายท่าน เช่น ผลการวิจัยของ นิภาวรรณ รัตนวรวัลย์ (2534) พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ต่างกัน มีแบบก่าเรียนไม่แตกต่างกัน ลักษณะ มีเนะนันท์ และ รุจิเรศ ธนุรักษ์ (2528: 51) ซึ่งศึกษาแบบการเรียนของนักศึกษาพยาบาล พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ชอบแบบการเรียนต่างๆ ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยของ ดำริ ภูลประสิทธิ์ (2532: 96) พบว่า นักศึกษาเทคนิคการแพทย์ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ไม่มีแบบการเรียนแบบใดที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ความแตกต่างของคะแนนที่ได้จากทำแบบวัดความสามารถในการอ่านตีความบทร้อยกรองครั้งนี้ อาจมีผลมาจากปัจจัย

อื่น ๆ ดังแนวคิดของ เฟรด เจ สคอนเนล และ อลิซาเบธ กูดแอกเคอร์ (Fred J. Schonell and Elizabeth Goodacre, 1974: 133) ที่กล่าวว่า สิ่งที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเข้าใจสิ่งที่อ่านและตีความสิ่งที่อ่านได้ คือ สถิติปัญญาไหวพริบของผู้อ่าน ความรู้ด้านคำศัพท์และระดับของคำ ภูมิหลังด้านความรู้และประสบการณ์ และแรงจูงใจในการอ่าน และจากผลการวิจัยของ ชิ โล และ ซู ชิน (Shih Lo and Su Chin, 1990: 2311) ซึ่งทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน พบว่า ความรู้เดิมของผู้อ่านมีผลต่อความสามารถในการสร้างมโนทัศน์ในการอ่านอย่างมีนัยสำคัญ และความสามารถในการสร้างมโนทัศน์ การใช้กลวิธีการอ่าน และความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้งานวิจัยของ แววิภา ภักดีอาษา (2533: 71) ยังพบว่า คำมีขีดมีเลขคณิตของคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ จำนวน 124 คน ที่มีพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านแตกต่างกันนั้น ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ รุ่งนภา นุตราวงศ์ (2533: 30) ที่พบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีระดับพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านสูง แตกต่างจากความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่มีพื้นความรู้ต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่มีระดับความสนใจในหัวเรื่องสูง แตกต่างจากความเข้าใจในการอ่านเรื่องที่มีความสนใจในหัวเรื่องต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 ดังนั้นจึงอาจเป็นไปได้ว่าความสามารถในการอ่านตีความบทร้อยกรองที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มในการวิจัยครั้งนี้ มาจากปัจจัยอื่น ๆ ดังที่กล่าวมา มิใช่เกิดจากการใช้กลวิธีการอ่านที่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

สำหรับครูภาษาไทย

1. ครูภาษาไทยควรชี้แนะให้นักเรียนทราบถึงประโยชน์ของการใช้กลวิธีในการอ่าน
2. ครูภาษาไทยควรสอนกลวิธีการอ่านแบบต่าง ๆ ให้แก่นักเรียน

สำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านตีความบทร้อยกรองภาษาไทยของนักเรียนที่ใช้กลวิธีการอ่านแบบต่าง ๆ
2. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบองค์ประกอบที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านตีความบทร้อยกรองภาษาไทยของนักเรียน